

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องซาร์ทแบตเตอร์ของลูกด้วยพลังของความรู้และโยคะ และเหตุนี้เองทำให้ตัวลูกเองสโตประธาน ไม่ใช่ด้วยการอาบในน้ำ
- คำถาม:** ใครทำให้ดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมดเร่ร่อนอย่างไร้จุดหมายในเวลา? เหตุใดเขาจึงทำให้ลูกเร่ร่อน?
- คำตอบ:** เป็นราวันที่ทำให้ทุกคนเร่ร่อนอย่างไร้จุดหมายเพราะตัวเขาเองกำลังเร่ร่อนอย่างไร้จุดหมาย เขาไม่มีบ้านของเขาเอง ไม่มีใครเรียกราวันว่า “บาบา” พ่อมาจากบ้านของท่าน, อาณาเขตสูงสุด (พารามดาม) เพื่อแสดงจุดหมายปลายทางให้แก่ลูก เวลานั้นลูกรู้จักบ้านของลูก ลูกไม่เร่ร่อนอีกต่อไป ลูกพูดว่าลูกได้แยกห่างจากพ่อก่อนและดังนั้นลูกจะกลับบ้านก่อน

โอมซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานในขณะที่นั่งที่นี่ ลูกรู้ว่าไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ชีพบาบาผู้ที่เข้ามาในผู้นี้จะพาเรากลับบ้านไปกับท่านอย่างแน่นอน นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณ ลูกๆ จะมีประสบการณ์ของความสุขออย่างแน่นอนเพราะพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพื่อให้เราสวยงาม ไม่ใช่ที่ท่านทำให้เราสวมใส่เสื้อผ้า สิ่งนี้เรียกว่าพลังโยคะ พลังของการจดจ่อกำลังถึง ไม่ว่าครูจะประกาศสิทธิในสถานภาพใดก็ตาม เขาก็สามารถทำให้นักเรียนของเขาได้รับสถานภาพตามนั้น นักเรียนสามารถเข้าใจได้จากการศึกษาของพวกเขาว่าเขาจะกลายเป็นอะไร ลูกเข้าใจเช่นกันว่าบาบาของลูกเป็นครูและสัตว์ครูของลูกด้วยเช่นกัน นี่คือการประเดิมใหม่ เราจดจำบาบาของเราในฐานะที่เป็นครูของเราด้วยเช่นกัน นี่คือนั่นที่ท่านกำลังสอนให้เราเป็นบาบาที่ไม่มีขีดจำกัดของเราเพื่อพาเรากลับบ้านไปกับท่าน ราวันไม่มีบ้านของตนเอง รมมีบ้าน ชีพบาบาอาศัยอยู่ที่ไหน? ลูกจะพูดอย่างรวดเร็วว่า “อาณาเขตสูงสุด” ราวันจะไม่เรียกว่า “บาบา” ราวันอาศัยอยู่ที่ไหน? ไม่มีใครรู้ ลูกจะไม่พูดว่าราวันอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ไม่เลย ราวันกับว่าเขาไม่มีจุดหมายปลายทาง เขาเพียงแค่เร่ร่อนทั่วไปและทำให้ลูกเร่ร่อนไปทั่วเช่นกัน ลูกจดจำราวันหรือไม่? ไม่ เขาทำให้ลูกเร่ร่อนไปทั่วอย่างมา: ลูกศึกษาคัมภีร์ ทำความเลื่อมใสศรัทธา ทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น พ่อพูดว่า สิ่งนี้เรียกว่าหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา อาณาจักรของราวัน คานธีก็เคยพูดเช่นกันว่าควรมีอาณาจักรของราม ชีพบาบาของเราได้เข้ามาในพาหนะนี้ ท่านเป็นพ่ออาวูโส ท่านพูดคุยกับเราดวงวิญญาณและพูดว่าลูกๆ เวลานั้นพ่อทางจิตอยู่ในสติปัญญาของลูก และลูกๆ ทางจิตก็อยู่ในสติปัญญาของพ่อทางจิต การเชื่อมโยงของเราเป็นไปกับโลกที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณได้แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลานาน ดวงวิญญาณทั้งหลายอาศัยอยู่ที่นั่นกับพ่อ และแล้วก็ได้แยกห่างจากท่านเพื่อมาเล่นบทบาทของพวกเขา จะต้องมีปัญหาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งนี้ เวลานั้นลูกกำลังศึกษาการศึกษา ลูกผู้ที่ศึกษาอย่างดีก็ตามลำดับกันไป พวกเขาเป็นผู้ที่แยกห่างจากพ่อก่อนแล้วพวกเขาก็เป็นผู้ที่จดจำพ่ออย่างมากและก็จะกลับไปหาพ่อก่อน บาบาหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกทั้งหมดถึงความลับที่ลึกซึ้งของทั้งวงจรกิจกรรม ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ ความรู้ที่สามารถเรียกได้ว่าความรู้ที่ลึกซึ้งและสามารถเรียกได้ว่าเป็นความรู้ที่ลึกซึ้งที่สุด ลูกรู้ว่าพ่อไม่ได้นั่งอยู่ข้างบนนั้นขณะที่อธิบายแก่เรา ลูกรู้ว่าท่านลงมาที่นี่เพื่ออธิบายทั้งหมดนี้ พ่อคือเมล็ดของต้นกล้วย ต้นไม้โลกมนุษย์นี้มีชื่อว่าต้นกล้วยเช่นกัน ผู้คนในโลกนี้ไม่รู้อะไรเลย พวกเขา กำลังนอนหลับไหลอยู่ในการหลับไหลของความไม่รู้ (กุมภกัณฑ์) และดังนั้นพ่อจึงมาเพื่อปลุกพวกเขาให้ตื่น เวลานั้นท่านได้ปลุกลูกๆ ในขณะที่คนอื่นยังคงนอนหลับอยู่ ลูกก็เคยหลับไหลเหมือนกุมภกัณฑ์ในการหลับที่ เป็นเช่นปีศาจเช่นกัน พ่อมาและปลุกลูกให้ตื่น ท่านกล่าวว่า ลูกๆ ตื่นขึ้นมา! ลูกไม่ระมัดระวังและยังนอนหลับไหลอยู่ ที่เรียกว่าการนอนหลับของความไม่รู้ ทุกคนมีการนอนหลับประเภทอื่น พวกเขาหลับเหมือนกันในยุคทอง ในปัจจุบันลูกทั้งหมดกำลังนอนหลับไหลอยู่ในการหลับของความไม่รู้ พ่อมาเพื่อปลุกลูกทั้งหมดโดยการให้ความรู้แก่ลูก เวลานั้นลูกๆ ได้ถูกปลุกให้ตื่นแล้ว ลูกรู้ว่าบาบามาแล้วและท่านจะพาเรากลับบ้านไปกับท่าน ทั้งร่างกายและดวงวิญญาณนี้ไม่มีประโยชน์ใดเลยในเวลา ทั้งสองไม่บริสุทธิ์ มีอัลลอยด์ปะปนอยู่ ลูกสามารถเรียกได้ว่าทองคำเก่ากระจัดหรือมีทองคำอยู่น้อยมาก ทองคำแท้มี 24 กะรัต เวลานั้นพ่อต้องการทำให้ลูกทุกคนเป็นทอง 24 กะรัต ท่านทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณยุคทองอย่างแท้จริง บาร์ตเคยได้ชื่อว่านกกระจอกทอง เวลานั้นลูกเรียกบาร์ตว่าเป็นนกกระจอกเหล็ก นกกระจอกของก้อนกรวดและหิน ถึงอย่างนั้นบาร์ตก็ยังคงมีชีวิตอยู่ ทุกสิ่งเหล่านี้จะต้องเข้าใจ เช่นที่ดวงวิญญาณสามารถที่จะเข้าใจได้ ในท่านองเดียวกันดวงวิญญาณสูงสุดก็สามารถเข้าใจได้เช่นกัน พวกเขาพูดถึงดวงดาวที่เปล่งประกาย เป็นดวงดาวที่เล็กมาก พวกแพทย์ ฯลฯ ได้พยายามอย่างมากที่จะทดลองเพื่อเห็นดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตามหากปราศจากสายตาที่ศักดิ์สิทธิ์/เทพนิมิตแล้วก็ไม่มีใครสามารถมองเห็นดวงวิญญาณได้ ดวงวิญญาณละเอียดอ่อนมาก บางคนพูดว่าดวงวิญญาณออกไปทางตา บางคนก็พูดว่าวิญญาณออกไปทางปาก ดวงวิญญาณ

ไปไหนเมื่อเขาจากร่างของเขา? ดวงวิญญาณไปและเข้าสู่อีกร่างหนึ่ง เวลานี้ลูกดวงวิญญาณกำลังจะขึ้นไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกแน่ใจมากกว่าพ่อจะมาและจะพาลูกกลับบ้าน ในด้านหนึ่งมียุคเหล็กและอีกด้านหนึ่งมียุคทอง เวลานี้เราอยู่ที่ยุคบรรจบพบกัน มันน่าแปลกใจ! มีมนุษย์หลายพันล้านที่นี้ แต่ในยุคทองมีเพียงเก้าแสนเท่านั้น เกิดอะไรขึ้นกับส่วนที่เหลือของพวกเขา? การทำลายล้างเกิดขึ้น! พ่อเท่านั้นที่มาเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ การก่อตั้งเกิดขึ้นโดยผ่านบราห์มา และแล้วมีการหล่อเลี้ยงผ่านรูปที่เป็นคู่ ไม่มีมนุษย์ที่มีสี่แขน จะไม่มีความงามเลยในสิ่งนั้น บาบาอธิบายแก่ลูกๆ ว่ารูปที่มีสี่แขนนั้นเป็นตัวแทนของรูปรวมของศรีลักษมีและศรีนารายณ์ “ศรี” หมายถึงสูงส่ง ในยุคเงินมีลดลงไปสององศา ลูกๆ ต้องตระหนักถึงความรู้ที่ลูกกำลังได้รับอยู่ในขณะนี้ สิ่งหลักคือการจดจำคำว่า: จดจำพ่อ! ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ทรงอำนาจ พวกเขาร้องเพลงว่า “بابا ท่านได้ให้ทุกสิ่งแก่เรา รวมทั้งผืนดินและท้องฟ้า ไม่มีสิ่งใดที่ท่านไม่ได้ให้แก่เรา! ท่านให้อาณาจักรของทั้งโลกแก่เรา” ลูกรู้ว่าลักษมีและนารายณ์เคยเป็นนายของโลก วงจรของละครนี้ยังคงหมุนไป ลูกจะกลับมาปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิงตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นผู้ที่มิเกลปราศจากกิเลสและปราศจากกิเลสจากมิเกล ลูกได้เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดมานับครั้งไม่ถ้วน ลูกไม่สามารถนับได้ ลูกสามารถนับจำนวนประชากรได้ แต่ลูกไม่สามารถนับว่ากี่ครั้งที่ลูกเปลี่ยนจากตโมประธานเป็นสโตประธาน หรือกี่ครั้งที่ลูกเปลี่ยนจากสโตประธานเป็นตโมประธาน บาบาพูดว่า วงจรนี้มี 5000 ปี นี่คือระยะเวลาที่ลูกต้องแม่นยำ หากเป็นเวลาหลายแสนปี ลูกจะไม่สามารถจดจำสิ่งใดได้ เวลานี้ลูกกำลังสร้างสมคุณธรรม ลูกได้รับดวงตาที่สามของความรู้ ลูกเห็นโลกเก่าด้วยดวงตาทางร่าง ลูกต้องใช้ดวงตาที่สามของความรู้ของลูกที่ลูกได้รับมาเพื่อเห็นโลกใหม่ โลกนี้ไม่มีประโยชน์ นี่เป็นโลกเก่า เพียงแต่ดูความแตกต่างระหว่างโลกใหม่และโลกเก่า! ลูกรู้ว่ามิเพียงลูกเท่านั้นที่เป็นนายของโลกใหม่ จากนั้นในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด นี่คือนั่นที่ลูกกลายเป็น! ลูกต้องจดจำสิ่งเหล่านี้ให้ดีมากแล้วอธิบายแก่ผู้อื่นว่าลูกกลายเป็นเช่นนี้ได้อย่างไร บราห์มากลายเป็นวิษณุแล้ววิษณุกลายเป็นบราห์มา ลูกสามารถเห็นความแตกต่างระหว่างบราห์มาและวิษณุ วิษณุกำลังนั่งอยู่ในรูปที่ได้รับการประดับประดาอย่างสวยงามในขณะที่บราห์มากำลังนั่งในรูปที่ธรรมดา ลูกรู้ว่าบราห์มานี้จะกลายเป็นวิษณุ เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายให้แก่ใครก็ตามถึงความสัมพันธ์ระหว่างบราห์มา, วิษณุและชางก้า ลูกรู้ว่าวิษณุเป็นรูปที่เป็นคู่ของลักษมีและนารายณ์ วิษณุเทพกลายเป็นบราห์มาที่เป็นมนุษย์ธรรมดา วิษณุเป็นของยุคทองและบราห์มาเป็นของที่นี่ พ่อได้อธิบายว่าใช้เวลาเพียงหนึ่งวินาทีที่จะกลายเป็นวิษณุจากบราห์มา แต่ใช้เวลา 5000 ปีที่เปลี่ยนจากวิษณุเป็นบราห์มา กับลูกก็เช่นเดียวกัน ไม่ใช่เป็นเพียงผู้เดียวนี้เท่านั้นที่กลายเป็นบราห์มา ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูก ไม่มีสิ่งใดเกี่ยวกับมนุษย์หรือครูที่นี่ ครูของผู้นี้คือชีพบบา และครูของลูกบราห์มินก็คือชีพบบาด้วยเช่นกัน ท่านได้ชื่อว่าสัจกูรู ดังนั้นลูกๆ ต้องจดจำชีพบบาเท่านั้น เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะบอกใครให้จดจำชีพบบา ชีพบบาสร้างโลกใหม่แห่งสวรรค์ พระเจ้าชีวาเป็นผู้ที่สูงสุด ท่านคือبابาของพวกเราดวงวิญญาณทั้งหมด ดังนั้นพระเจ้าพูดกับลูกๆ ว่า: จดจำฉัน พ่อของลูก! นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะจดจำ เมื่อเด็กทารกเกิดมา คำว่า “แม่ แม่” ก็จะออกมาจากปากของเขาโดยอัตโนมัติ เขาจะไม่ไปหาใครนอกจากพ่อแม่ของเขา แน่นอนว่าเป็นเรื่องที่แตกต่างกันถ้าแม่ตาย อันดับแรกคือแม่และพ่อ จากนั้นก็มีเพื่อนฝูงและญาติมิตร ฯลฯ มีผู้เป็นคู่ในนั้นด้วยเช่นกัน; ลุงป้าน้าอา เมื่อกุมารกลายเป็นหญิงสาว บางคนก็เรียกเธอว่าน้าและบางคนก็เรียกว่าอา พ่ออธิบายกับลูกว่า เวลานี้ลูกทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน ความสัมพันธ์ก่อนหน้านี้ทั้งหมดของลูกถูกยกเลิกไปแล้ว เมื่อลูกคิดว่าตนเองเป็นพี่น้อง ลูกก็จะจดจำพ่อผู้เดียว พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า ลูกๆ จดจำฉัน, พ่อของลูก! ท่านเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด, ผู้อาวุโสที่สุดของเรา บาบาวาสุมาเพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก บาบาพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า มานมานะบาฟ! พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ อย่าได้ลืมสิ่งนี้! เป็นด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่างที่ลูกลืม ก่อนอื่นใดลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เราดวงวิญญาณคือชาลิแกรม เราต้องจดจำพ่อผู้เดียว พ่อบอกลูกว่า: พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำพ่อ, แบตเตอร์รี่ซึ่งว่างเปล่าของลูกจะเต็มเปี่ยมและลูกจะกลับมาสโตประธานลูกเคยสำลักในน้ำของแม่น้ำคงคา มาชาติแล้วชาติเล่า แต่ลูกก็ไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ นี่จะเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? เป็นเพียงด้วยความรู้เท่านั้นที่ลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ในปัจจุบันโลกนั้นหลอกลวงและเต็มไปด้วยดวงวิญญาณบาป การให้และการรับของลูกก็เป็นไปกับดวงวิญญาณบาปด้วยเช่นกัน ลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณบาปด้วยความคิด, คำพูดและการกระทำ เวลานี้ลูกๆ ได้รับความเข้าใจแล้ว ลูกพูดว่าลูกกำลังเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ เวลานี้ลูกได้หยุดทำพิธีความเลื่อมใสศรัทธาแล้ว มิเพียงด้วยความรู้เท่านั้นที่จะสามารถมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เทพเหล่านั้นเคยอยู่อย่างหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อได้อธิบายว่าผู้นั้นอยู่ในชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา พ่ออธิบายทุกอย่างอย่างง่ายมาก! ลูกๆ ทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกทำความเพียรพยายามนี้ทุกวงจร ลูกต้องเปลี่ยนโลกเก่าเป็นโลกใหม่ พวกเขาส่งว่าพระเจ้าเป็นนักมายากล, พ่อค้าเพชรและนักธุรกิจ ท่านเป็นนักมายากล ท่านเปลี่ยนโลกเก่าแห่งนรกให้เป็นสวรรค์ ดังนั้นจึงมีการแสดงมายากลอย่างมากมาย เวลานี้ลูก

กำลังกลายเป็นชาวสวรรค์ และลูกรู้ว่าในปัจจุบันลูกกำลังอาศัยอยู่ในนรก สวรรค์แยกจากนรก วงจรนี้คือ 5000 ปี ไม่สามารถเป็นเรื่องของหลายแสนปีได้ ลูกต้องไม่ลืมสิ่งเหล่านี้ มีคำพูดของพระเจ้า จะต้องมีคนบางคนผู้อยู่เหนือการกลับมาใช้ชาติเกิดอย่างแน่นอน กฎะมีร่างกายของเขาเองในขณะที่ข้าไม่มี ดังนั้นท่านต้องการปากของใครบางคนอย่างแน่นอนที่ท่านสามารถให้ความรู้แก่ลูกได้ ท่านมาที่นี่เพื่อสอนลูก ตามละครพ่อมีความรู้ทั้งหมด ท่านมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในทั้งวงจรเพื่อเปลี่ยนดินแดนแห่งความทุกข์ให้เป็นดินแดนแห่งความสุข ลูกได้รับมรดกแห่งความสงบและความสุขของลูกจากพ่ออย่างแน่นอน และนี่คือสิ่งที่ลูกๆ ต้องการอีกครั้ง เหตุนี้เองลูกจึงจดจำพ่อ ดูซิว่าพ่อให้ความรู้แก่ลูกง่ายเพียงใด ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี่ ลูกต้องจดจำพ่อและจดจำการดีลังกาไปด้วยเช่นกัน เพราะสิ่งนี้คือ “มานมานะบาฟ” เช่นกัน พ่อคือผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้ทั้งหมดนี้ ลูกบอกผู้อื่นว่าลูกกำลังจะได้พบพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั่นคือพ่อกำลังแสดงหนทางสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขแก่เรา ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี่ลูกควรจดจำบ้านของลูกด้วยเช่นกัน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องจดจำพ่อ, บ้านและโลกใหม่ โลกเก่าที่กำลังจะถูกทำลายอย่างแน่นอน เมื่อลูกก้าวหน้า, ลูกจะจดจำสวรรค์อย่างมาก รวากับว่าลูกไปสวรรค์ครั้งแล้วครั้งเล่า ในตอนเริ่มต้น, ลูกสาวเคยนั่งด้วยกันและไปไวยุกุณท์ (สวรรค์) ครั้งแล้วครั้งเล่า เมื่อคนจากครอบครัวสำคัญได้เห็นสิ่งนี้, พวกเขาถึงส่งลูกของพวกเขามาในเวลานั้นสถานที่นั้นเรียกว่าโอมนิवास มีเด็กจำนวนมากมาแล้วก็เกิดความปั่นป่วน ท่านเคยสอนเด็กๆ และพวกเขาจะเข้ามาโดยอัตโนมัติ บทบาทของนิมิตและการเข้ามาได้หยุดลงแล้วในเวลานี้ พวกเขาจะสมมุติว่าเป็นสุสาน ทุกคนถูกสั่งให้นอนลงและบอกว่า จดจำชีพบา! แล้วพวกเขาจะเข้ามา เวลานั้นลูกๆ ก็เป็นนักมายากลด้วยเช่นกัน ใครก็ตามที่ลูกมองดูจะเข้ามาอย่างรวดเร็วเช่นกัน มายากลนั้นน่าอัศจรรย์มาก! เพียงเมื่อผู้คนที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจังเท่านั้นที่พร้อมจะส่งเวทย์ชีวิตของพวกเขาที่ทำให้พวกเขาได้รับนิมิต พ่อเองมาที่นี่ ท่านให้การศึกษาแก่ลูกๆ และทำให้ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เมื่อลูกก้าวหน้าไป ลูกๆ จะมีนิมิตมากมาย หากลูกจะถามพ่อในเวลานี้ ท่านก็สามารถที่จะบอกลูกว่าใครจะกลายเป็นดอกกุหลาบ ใครจะกลายเป็นดอกมะลิ และใครจะกลายเป็นดอกไม้ที่ไม่มีกลิ่นหอมเลย อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ยกเลิกความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดของลูกและมีศรัทธาว่าดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้องเพศชาย จดจำพ่อและประกาศสิทธิในมรดกที่เต็มเปี่ยมของลูก

2. เวลานั้นการให้และการรับของลูกไม่เป็นไปกับดวงวิญญาณบาปอีกต่อไป ปลุกทุกคนให้ตื่นขึ้นจากการนอนหลับของความไม่รู้ของพวกเขา และแสดงหนทางไปสู่อาณาเขตแห่งความสงบและอาณาเขตแห่งความสุขให้แก่พวกเขา

พร: ขอให้ลูกละวางและมีความรักและพิจารณาว่าตนเองเป็นตัวอย่างด้วยการเก็บสัญลักษณ์ดอกบัวไว้ในสติปัญญาของลูก
สัญลักษณ์สำหรับผู้ที่อยู่อาศัยอยู่ในครัวเรือนคือดอกบัว ดังนั้นจงนำสิ่งนี้ไปปฏิบัติและกลายเป็นดอกบัว หากลูกไม่ฝึกฝนสิ่งนี้ลูกจะไม่สามารถกลายเป็นดอกบัวได้ ดังนั้นให้เก็บสัญลักษณ์ดอกบัวไว้ในสติปัญญาของลูกและเคลื่อนไปพร้อมกับพิจารณาว่าตนเองเป็นตัวอย่าง ในขณะที่ทำงานรับใช้จงละวางและมีความรักไม่เพียงแค่มีความรัก แต่ต้องละวางก่อนแล้วจึงมีความรัก เพราะบางครั้งความรักสามารถเปลี่ยนเป็นความผูกพันยึดมั่นได้ ดังนั้นในขณะที่ทำงานรับใช้ใด ๆ จงละวางและมีความรัก

คติพจน์: มายาไม่สามารถมาอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องของความรักได้

*** โอม ชานติ ***